

Jesenné značkovanie v náručí Veľkej Fatry

Ľuboš Sokol

Je začiatok jesene. Predpoveď počasia na blížiaci sa víkend je výborná. Som v škole v Bratislave a celý týždeň sa zamýšľam nad predstavou, kam sa vydám po príchode domov, do Turca. V hre je veľa možností, veď, povedzme si otvorene, Turiec je z hľadiska turistických cieľov krajom neobmedzených možností. Nakoniec víťazí srdce značkára a s kolegom – značkárom Milanom, sa dohadujeme, že piatok a sobotu strávime v Chate pod Borišovom vo Veľkej Fatre, kde treba postaviť nový smerovník a opraviť jeden smerovník na hrebeni.

Je piatok ráno, do batohu si balím posledné veci na dvojdňový pobyt v horách. Ešte nevieme, či budeme spať v chate alebo kdesi vonku, tak pre istotu beriem aj karimatku. Odvoz do Necpalskej doliny už máme dohodnutý. Počasie je fajn a my sa autom trmácame rozbitou asfaltkou vedúcou hore dolinou. Cestou máme niekoľko kamenných lavín, ktoré spadli po výdatných letných dažďoch. Sú to naozaj obrovské masy kamienia, ktoré v lete zahatali prístupovú cestu k chate. Dnes je už však všetko spriechodnené. Prichádzame na koniec asfaltovej cesty v lokalite Balcierovo. Vystupujeme z auta a chystáme sa na výstup k chate. Bude to dosť namáhavé, pretože okrem jedla a oblečenia nesieme aj farby, navyše ja mám na batohu pripevnený hliníkový skladací rebřík. Naozaj, plná poľná...

Po pár krokoch míňame smerovník Balcierovo. Na chvíľu sa pri ňom s Milanom zastavíme a zabávame sa pri spomienke na príhodu z minulej jesene, keď sme sa plní elánu, že budeme montovať nové smerovky a tabuľky, dostali na toto miesto a zistili sme, že nemáme pomerne potrebnú vec na montáž – malé sponky. Takže z montáže nebolo nič a my sme museli naprázdno šliapať späť do Necpálu. No čo, aj takéto veci sa značkárom stávajú...



Chlapský záprah odtiahne všetko

Pokračujeme ďalej obdivujúc krásny vodopád – Revúcky mlyn, až sa dostávame k ústiu Hornoborišovskej doliny, kde modrá značka odbočuje a stúpa smerom k chate. Spodný úsek chodníka vedie lesom, avšak približne v polovici sa dostávame na jedno z lúčnych ramien masívneho Borišova. Odtiaľto sa nám naskytá pekný výhľad na tohto veľkofatranského velikána. Po pár výškových metroch sa objavuje i jeho sestrička Ploská, mimochodom, môj najobľúbenejší kopec na Slovensku. Ako pribúdajú výškové metre, začína silnieť juhozápadný vietor, ktorý je dosť svieži. Po príchode do Chaty pod Borišovom, okolo desiatej hodiny, sa stretávame s chatárom Stanom a pýtame sa, či sa tu bude dať prespať. Našťastie, v chate je ešte voľné miesto, a tak sa ideme hore zložiť.

Je čas obeda a my si v teple chaty vychutnávame lyžice plné výbornej kapustnice. Po chutnom obede sa vydávame do teré-



Montáž tabuľiek a smeroviek

nu, veď sme sem neprišli iba rozjímať, ale aj pracovať. Vydávame sa k stromu, ktorý, dúfame, na konci tohto dňa bude smerovníkom. Po obhliadke sa púšťame do opíľovania konárov, aby sme sa dostali ku kmeňu. Je ich naozaj dosť a je to vyčerpávajúce. Po nejakom čase je kmeň pripravený na transport. No a teraz prichádza najťažšia etapa. Premiestniť kmeň k chate. Sme len dvaja, kmeň je veľmi ťažký a sami to určite nezvládneme. A tak sa vraciame späť do chaty a hľadáme nejakých chlapov na pomoc. Našťastie sa nájde dostatok ochotných pánov – turistov. Pre tlupu chlapov je ťažký kmeň ľahký ako malina. O chvíľu je už smerovník pri chate a pomocníkom patrí veľké poďakovanie, pretože bez nich by sa to určite nepodarilo. Milan sa púšťa do lúpania kôry. Ja využívam čas a poberám sa s náradím a rebříkom smerom na Chyžky. Prechádzam modrým traverzom popod Ploskú, kde sa zastavujem pri výdatnom prameni. Je to naozaj krásny chodník a tomu, komu sa nechce stúpať na vrchol Ploskej, výborne poslúži. Prechádzam zo závetria Ploskej na otvorenú plošinu pri Chyžkách. Strašné! Vietor duje ako o dušu, vplyvom čoho je dosť chladno.

Prichádzam k smerovníku, ktorý je dosť biedny, tabuľka a smerovky sú pripevnené šnúrkami, ale aspoň niečo. Veľká vďaka patrí pocestným turistom, ktorí to aspoň takto provízorne opravili. Rozkladám rebřík, pripravujem pásy a sponky, demontujem smerovky... Pripravím si tabuľku miestneho názvu s páskou a vystupujem na rebřík... Och! Takmer ma sfúklo na zem. Vietor je naozaj nepríjemný. V zápase so silným vetrom sa mi postupne podarí namontovať všetky smerovky. Keď skončím, pobalím si náradie, pripevním rebřík na batoh, fotoaparátom zdokumentujem smerovník a rozmýšľam, čo ďalej. Vybehnúť na Ploskú? Času do zotmenia však už nemám veľa a mám i dosť ťažký batoh, tak sa rozhodnem pre návrat traverzom späť k chate.

Keď sa opäť dostávam do závetria, zhadzujem zo seba oblečenie. Zastavujem sa na vyvýšenine pri chodníku a dávam si prestávku na olovrant. Ako sa tak napchávam chlebom a klobáskou, môžem si konečne naplno vychutnať nádherné zákutie Veľkej Fatry, v objatí Ploskej a Borišova, a rozjímať. V pozadí vykúka môj obľúbenec Lysec, vidieť aj Krivánsku Fatru. Je nádhera byť tu, v lone prírody. Po oddychu opäť na chrbát nakladám ťažký batoh s náradím a rebříkom a pokračujem ďalej.

Je niečo pred piatou, keď prichádzam k Chate pod Borišovom. Tu sa už blyští olúpaný kmeň – budúci smerovník. Milan hovorí, že to vzhľadom na množstvo hrč bola riadna drina. Ešte ho treba natrieť, dnes aspoň raz. Keďže je kmeň čerstvý, obávame sa, že farba dobre nechytí, ale našťastie opak je pravdou. Pred náterom ešte rozmeriame, kam umiestnime tabuľku a smerovky, a navrtáme diery na skrutki. Pretože s páskami na čerstvom dreve a v takýchto vysokých polohách nemáme dobré skúsenosti, radšej použijeme skrutki. So smerovníkom sa zabávame až do tmy a prácu dokončujeme za svetla Mesiaca a čelových lúčov. Keby nefúkal nepríjemný vietor, ktorý znásobuje pocit chladu, robilo by sa nám určite lepšie.

Za deň plný driny je nám odmenou posedenie v teple chaty pri horúcej kapustnici a vychladenom pive v spoločnosti ostatných priateľov – turistov, ktorí obohacujú spoločné chvíle príjemnými a dobrodružnými príbehmi z potuliek prírodou. Po príjemnom posedení vyčerpaní zaliezame do spacákov v útulných izbičkách. Nespál som však dobre, pretože vonku burácal vietor, avšak to by mi až tak neprekážalo... Horšie bolo, že sme v izbe mali usilovného „pilčíka“, čo celú noc poctivo „pilil drevo“, ale aj toto patrí k životu v horských chatách.

Zrodil sa nový deň. Je sobota ráno, sedem hodín, čas vyliezť z vyhriatej postele. Človeku sa nechce, ale s pomyslením, že ho čaká ďalší pekný deň v horách, to ide oveľa ľahšie. Po raňajkách sa



V plnej poľnej



Posledný náter

opäť dostávame k smerovníku, ktorý cez noc ako tak preschol, a chystáme sa opáliť jeho spodok, aby v zemi rýchlo neodhnil. Pár metrov od chaty je ohnisko, kde rozložíme ohník. S námahou premiestnime smerovník k pahrebe a opaľujeme jeho spodnú časť asi hodinu, kým dostatočne neobhorí. Keď je smerovník pripravený, zostáva už len namontovať tabuľku a smerovky do predvrtaných dier a osadiť smerovník do diery, ktorú sme vykopali minulý víkend. Je to pekný pohľad, keď človek vidí, že jeho snaha bola na niečo dobrá. Smerovník sa naozaj vydaril, zvládli sme to výborne. Ešte ho Milan druhýkrát natrie a je pripravený na užívanie. Prichádzajú prví turisti, ktorí si ho vyskúšajú, a s radosťou sa pri ňom odfotia.

Okolo obeda prichádzajú do chaty davy českých turistov, pretože pre štátny sviatok majú predĺžený víkend. Chatár a personál majú plné ruky práce. Pred odchodom si ešte doprajeme výborné parené buchty a nosičské kakao. Energiu potrebujeme, čaká nás dlhá cesta do Belianskej doliny. Lúčime sa s chatárom a vydávame sa smerom na Javorinu. Je to nádherný úsek veľkofatranskej magistraly s krásnymi výhľadmi. Ako tak kráča hrebeňom, z jedného bodu vidíme Havranovo, kam máme namierené. Je to ešte hodný kus cesty. Chodník je posiaty kravským trusom. V jednom z uschnutých kravincov zbadáme odtlačok zadnej medvedej laby, vyzerá, že to bol menší maco. Z Javoriny sa vydávame na západ neznámkovaným chodníkom do Došnej doliny, aby sme preskúmali trasu chodníka od zaujímavého vodopádu pred

jej ústím na dno Belianskej doliny. V budúcnosti plánujeme realizovať značku k tomuto peknému miestu, o ktorom veľa turistov nevie, lebo je mimo dosah turistických trás.

Po príchode do chaty Havranovo sa osviežujeme kofolou. Tu sa však naša práca ešte nekončí. Na smerovníku pri chate je potrebné nanovo pripevniť tabuľku a smerovky, pretože drevo sa zmraštilo a pásy sa uvoľnili. Keď už tu máme všetko narádne, bol by hriech to nevyužiť. Šťastní, že sme to opravili, opúšťame Havranovo a pokračujeme k smerovníku Šindelná, ktorý sa nám podarí natrieť zvyškami farby.

Cestou od Šindelnej nás mína „vétrieska“ štátnych lesov a my snívame o tom, že nás pri ceste späť zoberie so sebou. A onedlho sa veru vynorí spoza zákruty a zastaví sa pri nás. Z okienka vystrečí hlavu šofér a pýta sa, či sa nechceme zviezť. Hurá! Naše prosby boli vypočuté. A tak nakladáme ťažké značkárske batohy a unavené značkárske telá na korbu nákladného auta a pokračujeme dolinou už motorizovane. Poriadne to s nami lomcuje, ale aj tak je to super zážitok. Cestou posádka niekoľkokrát zastavuje, aby po nedávnych prudkých dažďoch naložila naplavený neporiadok. „Vétrieska“ nás vykladá vedľa vodnej nádrže pri ústí Slávkovej doliny. Poďakujeme sa a pešo za šera dôjdeme do dediny. Do odchodu autobusu zostáva asi pätnásť minút, a tak máme čas zapíť vydatenú dvojdiňovú značkársku túru, na ktorú budeme určite dlho spomínať. ▀

foto: Ľuboš Sokol

Rozhľadňa

v oddychovom areáli v Topolčanoch

Ladislav Khandl

Rozhľadne sú v súčasnosti často vnímaným fenoménom. Situácia sa podobá nálade na prelome 19. a 20. storočia, keď ich ľudia začali stavať naraz na mnohých miestach, najmä na severe Českej republiky. Oblúbené začínajú byť aj v súkromnej či klubovej sfére ako súčasť domov alebo areálov.



Rozhľadňa v Topolčanoch pred dokončením

K posledne menovaným možno zaradiť napríklad rozhľadňu v záhrade súkromného domu pri Žiline, rozhľadňu v tvare majáka na nábřeží v Bratislave-Devíne, rozhľadňu na streche domu v Demänovej alebo majestátnu klubovú rozhľadňu pri Bernolákove. Okrem verejnosti neprístupných súkromných a klubových objektov budú pravdepodobne pribúdať aj súkromné rozhľadne pre návštevníkov. K takým dnes patrí napríklad rozhľadňa pri hoteli vo Veľkej. Výhľady, hoci len z výšky zopár metrov, poskytujú aj menšie rozhľadne na diaľničných odpočívadlách pri Beckove a Zamarovciach. Mestá a dediny začali byť aktívne pri budovaní rozhľadní nielen v prírodnom okolí ich katastrov, ale aj v obytných zónach. Po vybudovaní vyhlídkových veží v centre Starej Bystrice a vo festivalovom areáli pri Východnej a po obnovení rozhľadne pri Grotte v dubnickom parku sme zaznamenali dokončovanie rozhľadne aj v oddychovom parku medzi topolčianskym sídliskom Juh a riekou Nitra.

Rozhľadňa je jedným z prvých objektov oddychového parku budovaného v blízkosti ČOV pri

rieke Nitra. Je pred dokončením, má 10,5 m a stojí na umelo vybudovanom pahorku v nadmorskej výške 169 m na mieste bývalej skládky. Jej súradnice sú 48° 33' 03,2'' N a 18° 10' 43,1'' E. Je z dreva a má dve plošiny. Na hornú vyhlídkovú plošinu vo výške približne 7 m nad terénom vedie 32 schodov. Je z nej rozhľad po sídlisku, pričom severným smerom vidieť 30 km vzdialené Strážovské vrchy. Bližšie kopce Tribeča v juhovýchodnom smere pre topole pri rieke nevidieť. Rozhľadňa a prvá časť areálu sa pripravujú na celoročné otvorenie k 1. júnu. Okrem rozhľadne v areáli pribudne kyslíková a cyklistická dráha, amfiteáter s bufetom, skejt park, bludisko, preliezačky, piknikové miesta a ďalšie prvky. Rozhľadňu buduje mesto Topolčany.

K rozhľadni možno prísť južným smerom po Železničnej a neskôr Pavlovovej ulici, prípadne východným smerom po ulici ČSA (smerom na Solčany), z ktorej odbočíme na Stredanskú ulicu. Ďalšie informácie možno získať na webovej stránke www.topolcany.sk. ▀

foto: Ladislav Khandl

Pozvánka do turčianskej záhradky

Príroda sa k regiónu Turiec zachovala mimoriadne štedro, keď na takom malom kúsku zeme zhromaždila toľko prírodných krás, že podobné množstvo by ste v iných kútoch Slovenska našli len veľmi ťažko. Preto dovoľte, priatelia – turisti, aby sme vás pozvali k nám, ako my, domáci, nežne hovoríme – do turčianskej záhradky.

Turčianska záhradka je zo všetkých strán obopnutá vencom hôr. Na východe sa dvíha Veľká Fatra ohrujúca malebnou krásou skalnatých končiarov a hôľných grúňov, zo severu a západu ju ohraničuje Malá Fatra s dvoma časťami – Krivánskou Fatrou (azda najkrajšou vysokohorskou hrebeňovkou na Slovensku) a Lúčanskou Fatrou (lyžiarske stredisko Martinské hole a majestátny Kľak). V južnej časti do Turca spadajú severné svahy sopečných Kremnických vrchov a na juhozápade tvorí prirodzenú hranicu pohorie Žiar.

V týchto, na poznávanie prírody a jej krás priam ideálnych podmienkach má turistika viac ako storočnú tradíciu. Túto skutočnosť dokazuje aj niekoľko významných turistických výročí, ktoré si pripomínáme v roku 2011. História turistických aktivít a turistiky v Turci píšeme už 150 rokov. Jej prvopočiatky spadajú do obdobia memorandového zhromaždenia v Martine v roku 1861. Počnúc týmto rokom jeho aktivisti vždy na výročie memoranda organizovali turistické vychádzky do okolia Martina – na Stráne, do Škodova, Osikova, Lázok a Sklabinského Podzámku. Prvý turistický spolok Klub československých turistov bol v Martine založený v roku 1921. A napokon v roku 1990, po dlhej odmlke klubovej činnosti, keď turistika po roku 1949 bola súčasťou kolektívnej telovýchovnej jednoty, v Martine vznikol Klub slovenských turistov Turiec. V roku 2010 sme oslávili dvadsiate výročie jeho založenia.

Aj v súčasnosti viac ako 900 turčianskych turistov, organizovaných v 16 kluboch a oddieloch, tak ako každoročne pripravuje pre členov a širokú verejnosť viac ako sto turistických podujatí, mnohé s dlhoročnou tradíciou, veľmi obľúbené a aj bohato na-



Katova skala nad Kantorskou dolinou vo Veľkej Fatre

vštevované. Spomenieme len 40. ročník výstupu na Lysec, 40. ročník Vianočného výstupu na Tlstú alebo 33. ročník výstupu na Minčol. Viac ako 482 km turisticky značkovaných chodníkov, o ktoré sa starajú turčianski turisti, návštevníkov zavedie nielen do krásnych dolín ako Gaderská, Blatnická, Šútovská či Valčianska dolina, ale aj na povestné vyhladkové vrcholy ako Tlstá, Drienok, Lysec, Vyšehrad, Zniev či Minčol.

V minulých desaťročiach turčianski turistickí organizátori pripravili viaceré vrcholové podujatia KST. Aj tentoraz sa svedomito pripravujeme na chvíľu, keď prijmete naše pozvanie a zúčastníte sa na 58. Slovenskom zraze turistov, ktorého centrom bude mesto Martin. Pripravíme niekoľko peších a cyklistických trás, pričom sa chystáme uspokojiť náročných aj menej náročných turistov vrátane členov TOM. Zavedieme vás na miesta, odkiaľ určite pochopíte zmysel slovného spojenia „turčianska záhradka“. Nepochybuje o tom, či sa u nás zdravo unavíte. Aj v tomto prípade spoločne nájdeme „zaručený liek“ v podobe sprievodných kultúrnych a spoločenských podujatí, ktoré pre vás pripravíme na každý deň, aby ste pookriali na duchu a ráno opäť vyrazili na fatranské vrcholy v oblasti Martinských hôľ a Krivánskej Fatry.

Milí priatelia – turisti. Ponúkame vám možnosť navštíviť jedinečný Turiec a vychutnať si čaro turčianskej záhradky. Veríme a sme presvedčení o tom, že naše pozvanie prijmete, že sa u nás budete cítiť príjemne, že si od nás odnesiete celú nošu krásnych zážitkov, spomienok a nových priateľstiev a že chvíle prežité v našom regióne budú pre vás trvalou inšpiráciou a dôvodom vrátiť sa k nám aj v budúcnosti. ▀

Štefan Hudák, Vladimír Povoda



Zo života KST

Výjazdové zasadnutie Výkonného výboru KST v Považskej Teplej

Dňa 9. apríla sa v Chatovej osade Manínska Tiesňava uskutočnilo druhé výjazdové zasadnutie Výkonného výboru KST. Hlavným bodom rokovania bola kontrola plnenia uznesení XII. Valného zhromaždenia KST a vytýčenie úloh vyplývajúcich z diskusie na VZ. Prítomní sa oboznámili s aktuálnymi úlohami sekcie kempingu a karavaningu a sekcie pre turistiku zdravotne postihnutých.

Zmyslom výjazdových zasadnutí, ktoré presadzuje predseda KST Peter Perhala, je zoznámiť sa bližšie s funkcionárskym aktívom daného regiónu a spoznať úspechy aj problémy miestnych odborov a klubov. V tomto prípade bolo večerné rokovanie s členmi RR KST Považská Bystrica a s predsedami odborov a klubov KST v tomto regióne. Predseda KST odovzdal pri tejto príležitosti plaketu čestného členstva KST Milanovi Kubínovi, predsedovi KST Sparta v Považskej Bystrici, za mimoriadny prínos v oblasti rozvoja a propagácie KST. Prácu RR KST stručne predstavil jej predseda Štefan Labaj. Potom sa rozprúdila diskusia o problémoch, s ktorými v regióne zápasia. Značkári sa sťažovali na nedostatok finančných prostriedkov a na neoprávnené zásahy arogantných majiteľov lesov do siete značkovaných chodníkov. Predseda sekcie mládeže RR KST by privítal väčší záujem mládeže o prácu v TOM. Prerokovala sa aj otázka dvojitého členstva v KST a otázka poistenia členov pri akciách KST. Členovia VV KST ubezpečili prítomných, že naznačené problémy riešia, a odpovedali na položené otázky.



Odovzdávanie účastníckych odznakov

Na druhý deň sa predseda a dvaja podpredsedovia VV KST zúčastnili na 35. ročníku Jilemnického jarnej 25-tky. Tradičné podujatie každo-

ročne organizuje KST Manín v Považskej Teplej a mesto Považská Bystrica v spolupráci s PX centrom v Považskej Bystrici a so Základnou školou v Považskej Teplej. Podujatie bolo vynikajúco pripravené a zúčastnilo sa na ňom neuveriteľných 3 232 účastníkov vo vekovom rozpätí najmenej 80 rokov. Najkratšia, 10 km dlhá trasa k Jilemnického pamätníku v Kostolci, bola posiatá detskými kočiarikmi, ktorými rodičia, neraz v sprievode ďalších detí, priučali ratolesti turistike. Aj trasy s dĺžkou 15 a 25 km boli plné mladých, starších i najstarších turistov a na cyklotrase sa pohybovali desiatky cyklistov. Počasie prialo a nálada bola skvelá aj vďaka hudobníkom vyhrávajúcimi v cieľi. Za prípravu a úspešný priebeh podujatia treba poďakovať desiatkam obetavých organizátorov pod vedením predsedu KST Manín Pavla Uriča.

Arnošt Guldan

Odznam 100 jarých kilometrov 2011

Aj tento rok je pre všetkých turistov pripravený tradičný turistický odznak 100 jarých kilometrov, ktorý možno získať za absolvovanie túr a vychádzok v jarnom období. Ide už o 55. ročník tejto turistickéj náborovej akcie. Obdobie plnenia v roku 2011 sa začalo 19. marca a potrvá do 10. júla.



Plnenie odznaku 100 jarých kilometrov má jednoduché pravidlá. Účasť na otvorení jarnej turistickéj sezóny v odbore alebo regióne, účasť na jarnej vychádzke s vedúcim alebo cvičiteľom alebo pochod v jarnom období. Splnenie sa nedokladuje, je osobnou čťou každého účastníka. Zaujímavosťou o jednoduchý záznamník si ho môžu stiahnuť z internetovej stránky www.turistika.e-kysuce.sk. Odznak je vhodnou odmenou pre deti a mládež za činnosť v turistických oddieloch mládeže, ale aj v rámci turistických krúžkov v školách, resp. centrách voľného času a, samozrejme, aj pre ostatné vekové kategórie.

Cena kovového odznaku (veľkosť 3 cm) je 0,90 €, balné 1,00 €, odznaky sa budú posielať na dobiere. Za každých 10 ks budovaných odznakov bude v zásielke 1 ks zadarmo! Odznak si možno objednať na adrese: 1. ŠK KST Turzovka, Mgr. Vladimír Pekár, Stred 371, 023 54 Turzovka, 0905 576 506, vladimirpekar@centrum.sk, alebo cez objednávkový formulár na www.turistika.e-kysuce.sk.

Vladimír Pekár

Chata pod Rysmi potrebuje pomoc



Chata pod Rysmi (2 250 m) je najvyššie položenou chatou vo Vysokých Tatrách a patrí k najpopulárnejším a najnavštevovanejším tatranským chatám. Od vzniku v roku 1933 býva počas zimy ohrozovaná lavínami, pričom jej stavebná časť výrazne nahľadával zub času a tvrdé miestne podmienky.

15. júna 2010 sa začala jej rekonštrukcia, ktorej výsledkom bude vynovená chata spĺňajúca súčasné kritériá a schopná odolať najťažším podmienkam i lavínam.

Na dokončenie stavby chýbajú nemalé finančné prostriedky. Situácia je kritická, nakoľko možnosti Klubu slovenských turistov a Slovenského horolezeckého spolku JAMES ako občianskych združení sú obmedzené – z vlastných zdrojov nedokážu vykryť viac ako 20 % zostávajúcich nákladov.

Voláme na pomoc všetkých, ktorým nie je osud tejto jedinečnej chaty ľahostajný. Chata, ktorá dlhé roky zachraňovala turistov a horolezcov, teraz sama potrebuje, aby sme ju zachránili. Veríme, že spojením drobných darcov a úspešných silných firiem sa nám tento projekt podarí dokončiť v prospech všetkých návštevníkov a milovníkov Vysokých Tatier.

*Ing. Igor Koller, predseda SHS James,
Peter Perhala, predseda KST*

Ak sa rozhodnete finančne podporiť dokončenie rekonštrukcie Chaty pod Rysmi, kontaktujte predsedu SHS JAMES Ing. Igora Kollera: office@james.sk, tel.: +421 2 4924 9211, 907 988 343. Vopred ďakujeme za pochopenie a pomoc. Prezentácia doterajších sponzorov sa nachádza na stránke www.james.sk.



Z kalendára KST

14. 5. 2011

16. Okolo Turca na bicykli

• C: 50, 70 a 90 km • KST ZTS Martin, RR KST Turiec • M. Povodová, tel.: 0905 541 090, www.kst-turiec.sk • Martin, pred OD Prior o 7.30 hod.

14. 5. 2011

36. Podjavorinská päťdesiatka

• P: 10, 15, 25, 35 km, C: 65 km • Klub slovenských turistov Stará Turá, RR KST Trenčín • Vlastimír Čepela, tel.: 0905 734 199, www.kstst.sk • MÚ Stará Turá, 6.45 až 9.30 hod.

14. 5. 2011

30. Podkrivánska 60-ka

• 20, 30, 40, 60 km • KST Podkriváň, RR KST Lučenec • Jozef Kucbel, tel.: 0908 507 213 • OÚ Podkriváň o 7.30 hod.

14. 5. 2011

17. Bánovská 50-ka

• P: 20, 35, 50 km; trasa: Bánovce nad Bebravou – Rokoš – Kšinná – Bánovce nad Bebravou • OKST Bánovce nad Bebravou, RR KST Trenčín • Marián Chovanec, tel.: 0905 910 068, www.kstbce.caro.sk • CVČ, Bánovce nad Bebravou, 6.00 až 8.30 hod.

15. 5. 2011

19. Za krásami Braniska

• P: 18 km, prevýšenie 580 m • Klub prešovských turistov, RR KST Prešov • Jirka Mikušová, tel.: 0915 520 182, jirkamikus@zoznam.sk • sedlo Branisko o 8.00 hod.

21. 5. 2011

35. Po hradoch a zámkoch Malých Karpát

• P: 31, 17 a 11 km; C: 75, 55 a 35 km • KST Spartak Trnava, RR KST Trnava • Daniel Viskupič, tel.: 0910 136 852, www.kstspartak.szm.com • Smolenice, kostol, 7.30 až 10.15 hod.

21. 5. 2011

XX. Deň s bicyklom

• C: do 85 km • Klub turistov RODINA Dunajská Streda, RR KST Dunajská Streda • Zdeněk Kelemen, tel.: 0949 365 818, ktrodina@zoznam.sk • Dunajská Streda, mestská radnica

22. 5. 2011

24. Šarišskou vrchovinou na horskom bicykli

• C: 100 km • OT – KST ZVL Prešov, RR KST Prešov • Miroslav Mormák, tel.: 0907 455 422, www.kstzvlpo.estranky.sk

22. 5. 2011

Výstup k Lednickému hradu

• KST Horovce, RR KST Považská Bystrica • Peter Puček, tel.: 0907 709 477, www.kst.horovce.estranky.sk • Lednický hrad, 7.00 až 13.00 hod.

27. – 28. 5. 2011

Halíčska stovka

• P: 100 km • KST Sokol Halíč, RR KST Lučenec • Igor Kokavec, tel.: 0905 499 633, igorkokavec@pobox.sk • Halíč o 14.30 hod.

27. – 29. 5. 2011

I. Stretnutie turistov na Dunaji

• RR KST Dunajská Streda; trasa: Gabčíkovo – Bodíky • Alexander Ollé, tel.: 0903 659 052, www.vmslimak.meu.zoznam.sk

28. 5. 2011

21. Tri hrady Malých Karpát

• P: 15, 25, 35 a 50 km, C: 18, 28, 40 a 55 km • Odbor KST Jablonica, RR KST Senica • Stanislav Hamerlík, tel.: 0902 606 358, hamerlikstano@jablonica.net • štart: Kultúrny dom, od 7.30 hod., cieľ: Jablonica o 18.00 hod.

28. 5. 2011

48. stretnutie čitateľov časopisu Krásy Slovenska – Pilsko

• KST – sekcia PT, redakcia KS a RR KST Orava • Anna Mazániková, tel.: 0904 130 784, mazanikova.anna@orava.sk, www.rkstorava.wbl.sk

30. 5. 2011

36. Nočný pochod

• P: 6 km • TJ Klub turistov v Holíči, RR KST Senica • Helena Sedláková, tel. 034/6683 127, helena.sedlakova@gmail.com • Holíč, Dom turistiky o 18.30 hod.

4. 6. 2011

40. Myjavská 50-ka – pochod Štefánikovým krajom

• P: 15, 25, 45 km, C: 15, 30, 50, 100 km • KST TJ Spartak Myjava, RR KST Trenčín • Peter Gitschinský, tel.: 0907 770 011, www.kst-myjava.wz.cz • Myjava, Kultúrny dom Samka Dudíka, 7.00 až 9.00 hod.

4. – 5. 6. 2011

31. Pochod Pieninami

• P: 2 x 20 km • OT ŠKM Stará Ľubovňa, RR KST Stará Ľubovňa • Margita Olejníková, tel.: 0907 951 354, www.kstsl.sk • parkovisko pod OD Družba

5. 6. 2011

13. Detský výstup k Šútovskému vodopádu

• P: 7 km • KST Chleb Šútovo, RR KST Turiec • Roman Noga, tel. 043/4295 080 • Šútovo, pri Požiarnej zbrojnici o 8.30 hod.

10. – 11. 6. 2011

EURORANDO 2011 v trojmedzí SK, CZ, A – na sútoku Dyje a Moravy

• KST – sekcia PT, Medzinár. komisia KST; KČT, ÖTK • ubytovanie a štart: Holíč, cieľ: Břeclav • Jindro Racek, tel.: 0908 733 781

12. 6. 2011

2. Cez tri okresy

• C: 75 km, prevýšenie 580 m, asi 6 hod. • KST Dynamo Krpeľany, RR KST Martin • Ondrej Bače,

tel.: 0918 430 058, bace@prefa-su.sk • pred športovým areálom TJ o 8.00 hod.

18. 6. 2011

5. Spomienka na Janka Žipaja

• P: 12 km • MŠK Žiar nad Hronom KST, RR KST Žiar nad Hronom • Štefan Žipaj, tel.: 0902 623 380, www.turistika.mskziar.sk

18. 6. 2011

XXX. Rudohorská 100-vka

• P: 10 – 100 km, C: 25 – 125 km • ŠK Magnezit Feron Košice • Eleonóra Babjwová, tel.: 0903 172 803, www.magnezitferona.gt12.sk

23. – 26. 6. 2011

40. slovenský zraz mladých vodákov KST – Dunajec

• KST – sekcia VT • Jozef Šoffa; tel.: 0903 638 619, www.kajakaker.sk

24. 6. 2011

13. Jánsky večerný výstup na Kľačiansku Maguru

• P: 10 km • KST Vrútky, RR KST Martin • Ján Pullmann, tel.: 0902 340 624, ipullmann@gaya.sk • Chata Kľačianska Magura o 18.00 hod.

30. 6. – 3. 7. 2011

44. slovenský zraz vysokohorských turistov KST – Tatranská Štrba

KST – sekcia VhT • Vojtech Jeremiáš, tel.: 0905 508 786, stevohudak@azet.sk

3. 7. 2011

Majstrovstvá Slovenska v pretekoch turistickej zdatnosti (PTZ)

• KST – RM, RR KST Turiec • Stanislav András, tel.: 0905 389 919, stanoandrasi@gmail.com

3. – 9. 7. 2011

44. Tatranský okruh vodákov KST – Belá, Váh, Čierny Váh, Dunajec, Orava

• KST – sekcia VT • Mária Bažantová, tel.: 02/5292 8612, bazantova@snas.gov.sk

3. – 10. 7. 2011

42. stretnutie turistických oddielov mládeže KST – Martin a okolie

• KST – RM, sekcia M, RR KST Turiec a mesto Martin • Ladislav Kalasz, tel.: 0903 907 038, www.kst-turiec.sk

7. – 10. 7. 2011

58. slovenský zraz turistov KST – Martin a okolie

• KST – sekcia PT, RR KST Turiec a mesto Martin • Vladimír Povoda, tel.: 043/4230 771, 0905 484 402, www.kst-turiec.sk

13. – 18. 7. 2011

56. medzinárodná plavba po Dunaji – TID

• štart 25. júna – Ingolstadt (SRN), záver 11. septembra – Sfantu Gheorghe (Rumunsko) • KST – sekcia VT, výbor TID • Štefan Bárány, tel.: 0911 775 018, tid@tid.sk, www.tid.sk